

PHẬT NÓI KINH KHỔ ẨM NHÂN SỰ

Hán dịch: Đồi Tây Tấn, Sa môn Thích Pháp Cự.

Việt Dịch: HT. Chánh Lạc

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 11 - 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Nghe như vậy:

Một thời Bà Già Bà ở trong vườn Ni Câu Lô, thành Ca Duy La Bà, Thích Ky Đề (dòng sát Đế Lợi). Bảy giờ Thích Ma Ha Năng Cừ, sau buổi trưa thung dung đi đến chỗ đức Thế Tôn. Khi đến xong đánh lễ dưới chân đức Thế Tôn, ngồi qua một bên. Thích Đại lực sĩ (Thích Ma Ha Năng Cừ) ngồi qua một bên xong, bạch đức Thế Tôn:

–Nhu những pháp mà đức Thế Tôn dạy con đều biết hết. Đó là ba ý niệm trói buộc: ý dâm trói buộc, ý sân hận ngu si trói buộc. Như vậy, những pháp mà đức Thế Tôn dạy con đều biết. Nay đây con đã sanh sự dâm dục dính mắc nơi ý mình, đã sanh sự sân hận và ngu si dính mắc nơi ý mình. Cho nên, bạch đức Thế Tôn, con đã nghĩ như vậy: “Ta có pháp gì chưa chấm dứt mà khiến ta sanh ra dâm dục đắm trước nơi ý? Sanh ra sự sân hận, ngu si đắm trước nơi tâm ý?”.

Đức Phật dạy:

–Này Đại lực sĩ, pháp chưa chấm dứt, khiến cho người ở tại gia cũng không học đạo, không tin thích việc xuất gia, bỏ gia đình. Này Đại lực sĩ, nêu pháp

này chám dứt thì người cũng muốn ở tại gia, chắc chắn người có thể tin thích xuất gia, bỏ nhà học đạo. Nay Đại lực sĩ, pháp ấy vì chưa chám dứt cho nên mới khiến người ở tại gia, không tin thích xuất gia, bỏ nhà học đạo.

Bấy giờ Thích Đại lực sĩ từ tòa đứng dậy, đứng qua một bên, đắp y, chấp tay hướng về đức Thế Tôn bạch rằng:

-Nhu vậy, nay con đối với đức Thế Tôn có sự tín thích, cúi mong đức Thế Tôn khéo vì con thuyết pháp. Nhờ thấy pháp mà chám dứt được nghi ngờ.

Đức Phật bảo:

Nay Đại lực sĩ, có năm dâm dục, ái niệm, ái sắc, gàn với dâm, nhiễm trước: mắt biết sắc, tai biết tiếng, mũi biết mùi, lưỡi biết vị, thân biết nhiễm trước vật mịn trơn. Ở trong các thứ ấy mà tự vui thích, ái lạc mùi vị, vui thích trong đó. Như vậy, nay Đại lực sĩ, ở trong cái khí vị dâm có nhiều bại hoại. Thế nào, nay Đại lực sĩ, đối với dâm có nhiều bại hoại? Nay Đại lực sĩ, nếu người con nhà dòng dõi học tập nghề nghiệp khéo léo để tự bảo tồn mạng sống: hoặc cày ruộng, hoặc mua bán, hoặc sao chép sách, hoặc học số, hoặc học toán, hoặc học in ấn, hoặc học thơ, hoặc học làm đồ gốm, hoặc dạy học, hoặc được vua chiêu mộ. Những người ấy bị sự lạnh buốt bức bách, sự nóng lạnh thiêu đốt, phải nhẫn chịu sự đói khát dày vò, bị muỗi mòng, chí rận chích đốt, họ mong cầu tiền tài. Người con nhà dòng dõi kia, như vậy, khởi ra việc làm như vậy, siêng năng làm việc như vậy, nhưng vẫn không thể kiếm ra tiền. Kẻ ấy liền ưu sầu, không vui, khóc lóc, tự đánh, tự đập thân mình, tăng thêm sự ngu si, siêng năng làm việc mà không có kết quả.

Nếu người con nhà dòng dõi kia khởi ra như vậy, tạo tác như vậy, siêng năng làm việc như vậy, kẻ ấy được nhiều tiền tài. Khi được tiền tài rồi liền giữ gìn đừng cho tiền tài này bị vua chiếm đoạt, đừng để giặc cướp, đừng để lửa cháy, đừng để hư mục, làm lợi, đừng để bị thất lợi. Kẻ ấy gìn giữ tiền của như vậy nhưng vẫn bị vua chiếm đoạt, giặc cướp, lửa cháy, bị tiêu hủy, làm lợi bị thất lợi. Kẻ ấy liền ưu sầu, không vui, khóc lóc, tự đánh, tự đập thân mình, chỉ thêm sự ngu si.

Lại nữa, sự ưa thích lâu dài chắc chắn sẽ bị bại hoại. Do đó, nay Đại lực sĩ, hiện thân đời này là đại khổ ảm. Nhân vì dâm nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dâm, chính nhân duyên của dâm này, nay Đại lực sĩ, chúng sanh nhân vì dâm đưa đến điều kiện hỗ trợ dâm. Nhân vì dâm mà mẹ tranh với con, con tranh với mẹ, cha tranh với con, con tranh với cha, anh tranh với em, em

tranh với anh. Họ đấu tranh với nhau: mẹ nói con sai, con nói mẹ sai, cha nói con sai, con nói cha sai, anh nói em sai, em nói anh sai. Huống chi là đối với người ngoài?

Này Đại lực sĩ, đó là khổ âm hiện nay vậy. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân. Này Đại lực sĩ, nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, do đó vua tranh với vua, Bà la môn tranh với Bà la môn, cư sĩ tranh với cư sĩ, giặc cướp tranh với giặc cướp, thợ thuyền tranh với thợ thuyền. Họ đấu tranh với nhau tạo ra đủ thứ dụng cụ để chiến đấu. Hoặc dùng tay đánh, hoặc dùng đá ném, hoặc dùng dao đâm, gậy đập, trong đó có người chết, hoặc khổ gần chết. Này Đại lực sĩ, đó chính là khổ âm hiện tại này. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân.

Này Đại lực sĩ, chúng sanh nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, cho nên mới mặc áo giáp, mang cung tên, mang áo giáp bằng da, cầm dao thật bén, vây nhau mà đánh. Trong lúc đó hoặc dùng voi để đấu, hoặc dùng ngựa, hoặc dùng xe, hoặc dùng bộ binh, hoặc dùng đàn bà, hoặc dùng đàn ông, trong lúc đó hoặc có người chết, hay khổ gần chết. Đó chính là, này Đại lực sĩ, khổ âm hiện tại. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân.

Này Đại lực sĩ, chúng sanh nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, cho nên mới mặc áo giáp, mang cung tên, mang áo giáp bằng da, cầm dao thật bén, đi đến thành thật cao ý muốn công phạt. Những kẻ ấy trong lúc đó, hoặc thối vào vỏ ốc (thối tù và), hoặc đánh trống, hoặc dùng tiếng kêu gọi, hoặc dùng chày sắt, hoặc dùng xoa, hoặc dùng kích, hoặc dùng bánh xe bén, hoặc dùng tên bắn lẫn nhau, hoặc xô đá chạy loạn xạ, hoặc dùng nỏ, hoặc lấy nước đồng sôi mà đổ, trong đó có người chết, hay khổ gần chết. Này Đại lực sĩ, đó chính là khổ âm hiện tại này vậy. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân.

Này Đại lực sĩ, chúng sanh nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, đi đến thành ấp của vua, hoặc xuyên qua tường, phá kho, hoặc ăn cắp đồ vật của người khác, hoặc đánh hoặc chặn đường của người khác, phá thành người khác, phá thôn, giết người, kẻ ấy bị quan Hữu Ty bắt được hành xử đủ điều khổ sở, hoặc chặt tay, hoặc chặt chân, hoặc cắt tai, hoặc xẻo mũi, hoặc cắt lưỡi, hoặc bứt búi tóc, hoặc bứt tóc, hoặc bứt cả tóc và búi tóc, hoặc bỏ vào trong hòm, hoặc lấy áo phủ lại rồi giết, hoặc lấp cát đá lên trên, hoặc phủ cỏ lên trên, hoặc bỏ trong miệng con lừa bằng sắt, hoặc bỏ trong miệng con sư tử bằng sắt, hoặc bỏ vào trong cái chảo bằng đồng, hoặc bỏ trong chảo bằng sắt, hoặc cắt ra từng đoạn, hoặc dùng dao bén đâm vào hai tay,

hoặc nằm trên giường bằng sắt nóng, hoặc dùng dầu sôi mà rưới, bỏ vào cối lấy chày sắt mà giã, hoặc cho rắn cắn, hoặc lấy gậy đập, hoặc dùng cây phan, hoặc dẫn đến dưới cây nêu lấy dao cắt đầu. Đây Đại lực sĩ, đó chính là khổ ám hiện tại vậy. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân.

Này Đại lực sĩ, chúng sanh nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, tạo thân khổ hạnh, miệng, ý khổ hạnh. Lúc ấy hoặc bị tai hoạn bệnh khổ, nằm ở trên giường, nằm ở trong bóng mát, thân bị bệnh, cực khổ, đau đớn, không vui, mạng sống muốn chấm dứt. Kẻ ấy thân hành khổ hạnh, miệng, ý hành khổ hạnh, đến lúc mạng chung bị treo ngược hai chân lên trời, đầu chúc xuống đất, như lúc hoàng hôn, mặt trời muốn lặn xuống ngọn núi lớn, xuống giữa ngọn núi lớn thì bóng hòn núi ấy ngã dài xuống dưới đất cũng như vậy. Đó là kẻ kia thân hành khổ hạnh, miệng hành khổ hạnh, ý hành khổ hạnh, đến lúc mạng chung bị dốc ngược đầu xuống đất. Kẻ ấy nghĩ như vậy: “Thân ta khổ hạnh, miệng khổ hạnh, ý khổ hạnh này bị treo ngược đầu dưới đất bởi ta vốn không thực hành, vốn không làm phước, ta chỉ làm điều tội ác. Vì thích làm ác, tham lam, làm điều hung bạo, không làm hạnh phước, không làm hạnh thiện, không làm chỗ để sau quay về, chắc chắn phải đọa vào ác thú, lúc đó liền có sự thay đổi, hối hận. Thay đổi hối hận rồi, vì sanh bất thiện cho nên cũng là bất thiện. Đây Đại lực sĩ, đó chính là khổ ám hiện tại. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân.

Này Đại lực sĩ, chúng sanh nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân, tạo tác thân khổ hạnh, khẩu và ý khổ hạnh. Kẻ ấy tạo thân khổ hạnh rồi, tạo khẩu, ý khổ hạnh rồi, do nhân đó, duyên đó khi thân hoại mạng chung sanh trong Nê Lê ác thú. Chính đó, này Đại lực sĩ, chính là khổ ám của thân này ở đời sau. Nhân dân cho nên đưa đến điều kiện hỗ trợ dân. Đây Đại lực sĩ, chính là do năm khí vị dâm mà có nhiều khổ, bại hoại.

Còn Thánh đệ tử thì không như vậy, có tri kiến như chơn, không có hỷ lạc đối với dâm, vì nó tạo ra pháp ác bất thiện. Đó gọi là Vô thượng tịch tĩnh. Như vậy, này Đại lực sĩ, Thánh đệ tử cùng tương ưng với dâm pháp như vậy. Lại nữa, này Đại lực sĩ, ta ít thích dâm, biết nó là khổ, biết nó là bại hoại. Đó là tri kiến như thật của ta, ta cũng không đối với sự dâm mà tạo ra pháp ác bất thiện, nhờ đó mà ta được an lạc. Gọi đó là Vô thượng tịch tĩnh. Đây Đại lực sĩ, như vậy ta không tương ưng với dâm pháp.

Này Đại lực sĩ, có một thời ta ở trong hang Thất Diệp, Bộ Đà Niệu Chi Hữu Hiệp, nước La Duyệt Kỳ. Đây Đại lực sĩ, sau lúc xế chiều ta đứng dậy đi đến bên Chi Hữu Hiệp, ta ở trong đó, từ xa trông thấy các Ni Kiền, họ thường

không ngồi mà thường quỳ, là hạnh rất thống khổ. Ta đến chỗ họ, đến xong nói với họ rằng: “Vì sao? Nay Ni Kiên, lại thường quỳ như thế này mà không thường ngồi? Làm cái điều hết sức khổ hạnh như vậy?”. Họ đáp rằng: “Này Cù Đàm, có thầy Ni Kiên thân tộc tử nói như vậy: Nay các Ni Kiên, (chúng ta vốn tạo các ác hạnh) nay làm pháp khổ hạnh này sẽ tiêu trừ các ác hạnh kia. Đó là nay thân nghiệp hành, khẩu, ý nghiệp hành, nếu có điều ác hãy đừng làm”. Ta nói với họ: “Này các Ni Kiên, vì sao các người đối với thầy Ni Kiên thân tộc tử mà các người có thể tin, có thể nhận lời của vị ấy được? Sao lại không nghi ngờ vị thầy kia?”. Họ trả lời rằng: “Này Cù Đàm, vị thầy Ni Kiên thân tộc tử của chúng tôi, chúng tôi không nghi ngờ vị thầy ấy, vì vị ấy có thể tin, có thể chấp nhận được”. Ta đáp lại họ rằng: “Như vậy, như các Ni Kiên của các người, có Ni Kiên, có Ni Kiên kia vốn đã tạo ác hạnh, nên phải làm khổ hạnh cùng cực. Ni Kiên kia chết rồi đời sau sanh ở nhân gian sẽ cũng lại học ở trong Ni Kiên này, phải thường quỳ, không ngồi làm khổ hạnh như vậy, như nay các người đang làm sao?”. Họ nói như vậy:

–Này Cù Đàm, không theo thiện hạnh vẫn được thiện báo. Vua Tần Phù Bà sống an trụ trong an lạc, còn Sa môn Cù Đàm thì không được như vậy.

Ta đáp:

–Này các Ni Kiên, các người nói như vậy là không đúng. Vì sao vậy? Vì kẻ phạm phu ngu si, bất định, không thiện, không nhàm chán, không biết đủ mới nói rằng: “Vua Tần Phù Bà thường ở nơi thiện, thường được an lạc, còn Sa môn Cù Đàm thì không được như vậy”. Nay các Ni Kiên, nên phải trước nhất là biết ta, tại sao ta thường ở trong sự an lạc mà nói: “Vua Tần Phù Bà hay Sa môn Cù Đàm?”. Nay các Ni Kiên, ta sẽ nói cho các người biết, ta là người khéo sống trong sự an lạc chứ không phải là Vua Tần Phù Bà nước Ma Kiệt. Các người không nên nói như vậy: “Vua Tần Phù Bà nước Ma Kiệt thường sống trong sự an lạc chứ không phải Sa môn Cù Đàm mà có thể sánh kịp, này Sa môn Cù Đàm!”.

Nay ta hỏi các người:

–Ai là người khéo sống trong sự an lạc, vua Tần Phù Bà hay Sa môn Cù Đàm? Ý của các Ni Kiên thế nào? Vua Tần Phù Bà nước Ma Kiệt đã được tự tại về miệng và ý chẳng? Trong bảy ngày bảy đêm thân đã hoàn toàn an trụ trong an lạc chẳng?

Các Ni Kiên thưa:

–Chẳng được vậy, thưa Cù Đàm.

Đức Phật hỏi tiếp:

–Hoặc sáu ngày, năm ngày, bốn ngày, hai ngày hoặc một ngày một đêm vua được tự tại về miệng và ý chẳng? Thân đã hoàn toàn được sống trong sự an lạc chẳng?

–Thưa Cù Đàm, không được.

Ý của các Ni Kiên thế nào? Ta đã được tự tại về miệng và ý chẳng? Trong một ngày một đêm, thân của ta có sống trong sự an lạc chẳng?

–Được, thưa Cù Đàm.

–Từ hai, ba cho đến bảy ngày bảy đêm miệng và ý của ta có được hoàn toàn khéo sống trong sự an lạc chẳng?

–Được, thưa Cù Đàm.

–Ý của các Ni Kiên thế nào? Ta và vua, ai thường khéo sống trong sự an lạc, vua Tần Phù Bà nước Ma Kiệt hay là ta?

–Như chúng tôi nhờ Sa môn Cù Đàm thuyết giảng nên biết được nghĩa này. Chính Sa môn Cù Đàm mới là người khéo sống trong an lạc, chứ không phải vua Tần Phù Bà nước Ma Kiệt.

–Này Đại lực sĩ, hãy giảm thiểu sự dâm, biết nó có nhiều sự khổ, trong sự bại hoại thì nó có nhiều bại hoại nhất. Do đó nên Thánh đệ tử dùng trí tuệ để thấy như chơn, nên đối với dâm, pháp ác bất thiện không hỷ lạc chúng được. Đó là sự Vô thượng tịch tịnh.

Như vậy, này Đại lực sĩ, Thánh đệ tử tương ưng cùng pháp dâm như vậy.

Lại nữa, này Đại lực sĩ, ta giảm thiểu mùi vị dâm vì nó có nhiều khổ, biết nó là bại hoại. Đó là ta dùng trí tuệ bình đẳng thấy như chơn, cũng không đối với sự dâm mà có tạo pháp bất thiện, chỉ chuyên thủ hộ để được tự vui. Đó là sự tịch tịnh Vô thượng. Như vậy, này Đại lực sĩ, ta không tương ưng cùng pháp dâm.

Đức Phật dạy như vậy, vị Đại lực sĩ ấy cùng các Tỳ kheo đã nghe đức Thế Tôn dạy xong, vui mừng hoan hỷ.

PHẬT NÓI KINH KHỔ ÁM NHÂN SỰ

--- o0o ---
Hết